

crítica cinema

MARCEL·LÍ BORRELL

**Allò que el mur
s'endugué*****Goodbye, Lenin***

Director: Wolfgang Becker.
Intèrprets: Daniel Brühl, Katrin
Sass, Maria Simon, Chulpan
Khamatova, Florian Lucas,
Alexander Beyer. Alemanya, 2003.
117 minuts. Xenon.

1. De què va? República Democràtica Alemanya, 1989: una dona dirigent política cau víctima d'infart dies abans de l'enderrocament del mur de Berlín i en recuperar-se el seu fill li amaga la nova situació.

2. Com va? Sovint s'oblida que en els balls electorals i polítics la geografia dels sentiments personals i familiars rep sotragades traumàtiques.

Wolfgang Becker descriu un d'aquests terratrèmols en una bona comèdia melodramàtica al voltant d'una família desestructurada i molt implicada en els esdeveniments polítics.

L'enrenou familiar li serveix al director per a recrear la desfeta d'un model polític, el comunista, i de com la nova situació resulta determinant a l'hora de reestructurar vincles afectius. O bé dit amb paraules sentimetals: com evitar que la mare malalta descobreixi la crua realitat? Més diàfan: què passaria si la Manuela de Madre es llevés un mal dia i descobrís que el seu país és a mans del Piqué?

Goodbye, Lenin organitza situacions còmiques de bona llei i ironitza sobre el pas del temps, la caiguda dels símbols i el poder manipulador dels telenotícies. I sap prémer tecles emotives absolutament dramàtiques per a entendre el personal i fer-lo còmplice.

3. I va: per a revisionistes sentimentals de la cosa política i, si més no, escèptics en estat oníric.